

آمار سوانح کار به روایت سازمان تأمین اجتماعی

کمیتة هماهنگی

چهارشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۸۸

دولت سرمایه داری ایران هر چند وقت یک بار گزارشی زیر نام سوانح حین کار منتشر می کند. انتشار این گزارش ها هدف های مختلفی را دنبال می کند، از جمله این که گویا دستگاه اعمال قدرت و اجرای نظم استثمار توحش بار سرمایه هم نسبت به حد و حدود سوانح حین کار و مرگ و میر کارگران در این سوانح حساسیت دارد!! گویا در جهنم سرمایه داری ایران هم کنترل هایی در این زمینه صورت می گیرد!! گویا در این جا هم چیزی به نام آمار سوانح و تلفات ناشی از حوادث کار موجود است!! نهادهای دولتی در گزارش های خود همه این عوام فریبی ها و وارونه بافی ها و دروغ پردازی ها را منظور می کنند. اما آنان در کنار این ها چند هدف دیگر را نیز فراموش نمی کنند. اول این که با تهیه این گزارش ها آمار واقعی کشتار کارگران در زمان کار را هر چه بیشتر پایین آورند، کوه کشتارها را کاهی جلوه دهند و بر دنیای عظیم حمام خون های کارگران در حوادث ناشی از کار پرده اندازند. دوم این که دلایل اصلی وقوع این حوادث را از بیخ و بن وارونه کنند، علل واقعی مرگ و میرهای عظیم کارگران در ساعات کار را در دنیایی از دروغ بافی ها گم و گور سازند، همه جا سرمایه داران و نظام سرمایه داری را تبرئه کنند و خود کارگران قربانی شده را به عنوان عامل اصلی قتل خویش معرفی کنند. و بالاخره این که با نادیده گرفتن شدت سوانح در کشتار کارگران بر درنده خویی و بیرحمی ددمنشانه نظام سرمایه داری در سلاخی و خردو خمیر کردن بردگان مزدی پرده اندازند. نهادهای دولتی در انتشار گزارش های خود همه این مقاصد شوم را تعقیب می کنند. اما معضل آن ها این است که دامنه جنایات و کشتار سرمایه حتی در همین قلمرو سوانح کار آن قدر بی حساب و کتاب و بی حد و مرز است که بالاخره بخش های باقی مانده غیرقابل استتار آن باز هم سر به فلک می زند. آنچه در گزارش اخیر سازمان تأمین اجتماعی درباره سوانح کار و مرگ و میرهای حین کار کارگران آمده از این دست است و باید از همین دید به آن نگاه کرد. حتی بر اساس همین گزارش، در سال ۱۳۸۷ بیش از ۲۲ هزار و ۱۳۴ حادثه در زمان کار برای کارگران رخ داده است. اما برای این که درجه صحت این رقم را بسنجیم باید به عبارت بعدی گزارش خوب توجه کنیم. سازمان تأمین اجتماعی شمار کشته شدگان کارگر در کل حوادث سال مذکور را فقط ۸۳ نفر اعلام کرده است. هر کسی که فقط اخبار روزنامه ها را دنبال کرده باشد خوب می داند که تعداد کارگران کشته شده در این سال فقط در دو حادثه آتش سوزی کارخانه سازند اراک و ریزش ساختمان خیابان سعادت آباد تهران از ۷۰ نفر بیشتر بوده است. در طول این سال هیچ هفته ای نگذشته است که بیش از چند کارگر در مراکز کار و تولید مختلف دچار سانحه نشوند و جان خویش را از دست ندهند. آمار کارگرانی که فقط هنگام کندن شالوده های ساختمان برای شرکت های بسازوبفروش و مقاطعه کاری سرمایه در زیر آوار دفن شده اند در کمترین برآورد از چند ده نفر افزون است. هیچ ماهی در این سال نبوده است که چندین کارگر فقط به درون چاه های کهنه و مخروبه بدون هیچ پوشش درون مراکز کار سقوط نکنند و تسلیم مرگ نشوند. فقط در یکی از کارخانه ها یکجا ۷

کارگر در عمق چند ده متری زمین در یکی از این چاه ها خفه شدند و جان خود را از دست دادند. سازمان تأمین اجتماعی رقم واقعی کشته شدگان کار در حین استثمار شدن توسط سرمایه را از چند صد نفر به ۸۳ نفر کاهش می دهد تا به این ترتیب زیر نام آمار تلفات سوانح کار کشتار انبوه کارگران در زمان کار توسط سرمایه را بسیار مزورانه پنهان کند یا کم رنگ سازد. گزارش در یکی از فصل ها بر ساعات وقوع حوادث و این که آیا ساعت ۹ یا ۱۰ صبح یا یک بعد از ظهر بوده است درنگ می کند و با دروغ بافی اصرار دارد که خواننده را به دقت ارقام و مفاد خود متقاعد کند. اما بلافاصله دم خروس از لای عباى سازمان تأمین اجتماعی بیرون می زند. آمار کشته شدگان کارگر در حین استثمار شدن توسط سرمایه صدتا صدتا قلم گرفته می شود، شمار کسانی که در اثر وقوع سوانح به معلولان مادام العمر تبدیل شده اند یکسره آب می رود و تنزل می یابد، جنایات آشکار سرمایه داران که به خاطر هر تومان سود افزون تر مرگبارترین شرایط کاری را بر کارگران تحمیل می کنند و توده های کارگر را پنجاه تا پنجاه تا روانه دیار مرگ می سازند، شرارت سرمایه داران که انبوه کارگران را بدون هیچ حفاظ ایمنی و هیچ نوع وسائل لازم حفظ جان روانه قربانگاه های تولید سود می کنند، سودجویی ددصفتانه صاحبان سرمایه که با وجود یقین به خطر مرگ کارگران باز هم آنان را مجبور به کار در شرایط مرگبار می کنند، همه و همه نادیده گرفته می شود. در عوض، ساعات وقوع حوادث بزرگ می شوند تا در پس آن ها شمار بی حساب و کتاب کشتگان و جمعیت کثیر معلولان و نیز بیرحمی و شقاوت بی حد و مرز نظام سرمایه داری در قلع و قمع و تکه پاره کردن جسم و جان کارگران پنهان بماند.

منبع: ایلنا

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸

www.hamaahangi.com

khbitkzs@gmail.com